

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Szd/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011202001
Dátum vydania rozhodnutia:	06.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011202001.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: Mikuláš Csoma TISZAGYÓNGYE ABC, s miestom podnikania Hlavná 75, Dobrá, právne zastúpený: JUDr. Peter Pandy, advokát, L. Kossutha 99, Kráľovský Chlmec, proti žalovanému: Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, Limbová 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S05035/2011 zo dňa 26. septembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/224/11-47 zo dňa 28. novembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/224/11-47 zo dňa 28. novembra 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. S05035/2011 zo dňa 26. septembra 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 397,82 € na účet právneho zástupcu žalobcu, JUDr. Peter Pandy, advokát, Kráľovský Chlmec, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S05035/2011 zo dňa 26.09.2011, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) rozklad žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. Z61195/2010 zo dňa 15.03.2011. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi podľa § 67 ods. 10 zákona č. 140/1998 Z.z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z.z. o reklame v znení účinnom ku dňu vydania administratívneho rozhodnutia (ďalej len zákon č. 140/1998 Z.z.) uložená pokuta vo výške 3.000 € za to,

že na základe uzatvorených zmlúv o dielo dodával poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti Z.Z. HARMÓNIA, s.r.o., lieky bez povolenia a nedovolené zaobchádzal s liekmi, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z.z.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti Z.Z. HARMÓNIA, s.r.o., Čierna si zabezpečoval lieky od rôznych subjektov, ktoré nemali povolenie na zaobchádzanie s liekmi podľa zákona č. 140/1998 Z.z., pričom jedným z týchto subjektov bol aj žalobca. Bolo jednoznačne preukázané, že minimálne v období od 03.04.2008 do 05.01.2009 uzavrel žalobca s týmto poskytovateľom zdravotnej starostlivosti štyri zmluvy o dielo, na základe ktorých mu dodal lieky a zdravotnícke pomôcky uvedené v dodacích listoch. Keďže žalobca dodal lieky a zdravotnícke pomôcky spoločnosti Z.Z. HARMÓNIA, s.r.o., nepochybne zaobchádzal s týmto zdravotníckym materiálom. Z hľadiska zodpovednosti žalobcu za spáchaný správny delikt je bez právneho významu, či jeho odberateľom liekov a zdravotníckych pomôcok bol subjekt, ktorý je držiteľom povolenia na zaobchádzanie s týmto materiálom a či k dodávke zdravotníckeho materiálu zo strany žalobcu došlo na základe jeho objednávky. Plnenie z uzavretých zmlúv o dielo, ktorým bola naplnená skutková podstata správneho deliktu, vyplynulo nielen zo zhromaždených listinných dôkazov (zmlúv, dodacích listov), ale aj zo záverov kontroly zdravotnej poisťovne a z výpovede samotného žalobcu pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Zápisnica o jeho výsluchu je zákonným a plnohodnotným podkladom rozhodnutia, keďže žalovaný získal túto zápisnicu od zdravotnej poisťovne ako poškodeného v trestnom konaní, ktorý si ju zabezpečil legálnou cestou zo spisu, do ktorého má právo nahliadať a robiť si z neho kópie. Skutočnosť, že žalobca nemal vedomosť o pôvode nadobúdaných liekov nie je pre celkové posúdenie veci ani pre rozhodnutie o výške uloženej sankcie podstatná. Bez ohľadu na to, či žalobca mal alebo nemal vedomosť o pôvode liekov platí, že voči správnomu orgánu pôvod liekov nepreukázal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/224/11-47 zo dňa 28.11.2012 a podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil rozhodnutie žalovaného č. S05035/2011 zo dňa 26.09.2011 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalovaného č. Z61195/2010 zo dňa 15.03.2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

V dôvodoch uviedol, že podľa jeho názoru sa prvostupňový súd jeho námietkami nezaoberal. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) sp. zn. IV. ÚS 248/08, I. ÚS 114/08, ako aj Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. ÚS 244/08 a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Skutočnosť, že došlo k uzavretiu zmlúv o dielo nebola žalobcom popretá, avšak podľa jeho názoru správny orgán účelovo vyhodnotil túto skutočnosť a žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s ďalšími dôležitými skutočnosťami, ktoré sa týkajú predmetných zmlúv o dielo. Prvostupňový súd prevzal argumenty žalovaného bez relevantných dôkazov napriek tomu, že žalobca čestne prehlásil, že nikdy nedošlo k realizácii predmetnej zmluvy. To, že existuje z právneho hľadiska - od začiatku neplatná zmluva - nemôže byť dôkazom porušenia právnych predpisov a nemôže zakladať takúto formu zodpovednosti. Naďalej zotrval na tvrdení, že sa nedopustil správneho deliktu. Predmetné lieky zabezpečoval (sponzoroval) žalobca, a to preplatením objednávky, ktorú vystavila spoločnosť Z.Z. HARMÓNIA, s.r.o., Nákup liekov na základe objednávky vystavenej spoločnosťou Z.Z. HARMÓNIA, s.r.o., ktorá má právo zabezpečovať lieky, nemôže zakladať protiprávne konanie. Právoplatným povolením na zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami disponovala spoločnosť Z.Z. HARMÓNIA, s.r.o., ktorá vystavila objednávky na lieky a de iure aj realizovala nákup liekov. Tieto skutočnosti neboli predmetom zisťovania ani v trestnom a ani v správnom konaní, preto záver žalovaného, že žalobca nemal vedomosť o pôvode nadobúdaných liekov je podľa jeho názoru predčasný, vychádza len z domnienky a nie je podložený žiadnymi relevantnými dôkazmi.

Žalobca uviedol, že správny orgán nepostupoval pred vydaním rozhodnutia v súlade so zákonom, neobjektívne zistil skutkový stav veci a neumožnil mu vyjadriť sa v správnom konaní k prejednávanej veci a osvojil si len tvrdenia poisťovne. Ako podklad pre vydanie rozhodnutia použil dôkaz získaný

nezákonným spôsobom, ktorý je nepoužiteľný v správnom konaní aj vzhľadom na tú skutočnosť, že ide o neukončenú trestnú vec. Administratívny orgán vyhodnotil dôkazy len v neprospech žalobcu a bez ďalšieho zisťovania vyhodnotil jeho tvrdenia v čestnom prehlásení ako účelové tvrdenia.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/224/11-47 zo dňa 28.11.2012 v celom rozsahu potvrdil.

Konštatoval, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutkové okolnosti ani žiadne nové dôkazy, ktoré by mali viesť k zmene napadnutého rozsudku. Dôvody odvolania sa zhodujú s dôvodmi uvedenými v žalobe, s ktorými sa prvostupňový súd dostatočným spôsobom vysporiadal. V súdnom konaní nebolo preukázané, že by žalovaný v rámci svojej rozhodovacej činnosti v predmetnej veci nepostupoval v medziach a v súlade so správnym poriadkom.

S námietkou nezákonne získaného dôkazu sa prvostupňový súd dostatočným spôsobom vysporiadal, keď uviedol, že žalovaný získal predmetnú zápisnicu od zdravotnej poisťovne, ako poškodeného v trestnom konaní, ktorý si ju zabezpečil legálnou cestou zo spisu, do ktorého má právo nahliadať a robiť si z neho kópie. Tvrdenia žalobcu o tom, že lieky iba zabezpečoval (sponzoroval), a to preplatením objednávky, ktorú vystavila spoločnosť Z.Z. HARMÓNIA, s.r.o., a že zmluvné strany uzavreli zmluvu o dielo o dodávkach liekov neplnili vyvracajú listinné dôkazy založené v administratívnom spise, ako aj obsah výpovede žalobcu pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Z administratívneho spisu tiež vyplýva, že správny orgán umožnil žalobcovi realizovať všetky jeho procesné práva v rámci správneho konania v súlade s právnymi predpismi.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že správne konanie bolo začaté oznámením zo dňa 10.12.2010, doručeným žalobcovi dňa 03.01.2011. V oznámení je uvedené, že na základe oznámenia UNION zdravotnej poisťovne, a.s., zo dňa 26.10.2010 č. 5-KURZC/2009 bolo zistené porušenie § 67 ods. 10 zákona č. 140/1998 Z.z., keď Pohostinstvo Tiszagyöngye Csoma Mikuláš dňa 03.04.2008 na základe Dodacieho listu k Zmluve o dielo 0601-2008/OPPL-8682/2007-Oj podľa § 262 a § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, dňa 03.07.2008 na základe Dodacieho listu k Zmluve o dielo 0602-2008/OPPL-8682/2007-Oj podľa § 262 a § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, dňa 03.10.2008 na základe Dodacieho listu k Zmluve o dielo 0603-2008/OPPL-8682/2007-Oj podľa § 262 a § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, dňa 05.01.2009 na základe Dodacieho listu k Zmluve o dielo 0604-2008/OPPL-8682/2007-Oj podľa § 262 a § 536 a nasl. Obchodného zákonníka dodávalo lieky a zdravotnícke pomôcky bez povolenia spoločnosti Z.Z. HARMÓNIA, spol. s r.o.,. Žalobca bol už pri tomto úkone poučený o možnosti vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a ich doplnenie. Žalobca podal k oznámeniu vyjadrenie, obsahujúce čestné prehlásenie, že predmetné zmluvy o dielo neboli realizované z dôvodu, že ich považovali za právne irelevantné. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaného č. Z61195/2010 zo dňa 15.03.2011 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 3.000 € za to, že na základe uzatvorených zmlúv o dielo dodával poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti Z.Z. HARMÓNIA, spol. s r.o., lieky bez povolenia a nedovolené zaobchádzal s liekmi, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z.z. Druhostupňovým rozhodnutím žalovaného č. S05035/2011 zo dňa 26.09.2011 bol rozklad žalobcu zamietnutý a prvostupňové rozhodnutie potvrdené.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 140/1998 Z.z. zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami je výroba liekov, príprava transfúzných liekov, príprava liekov na inovatívnu liečbu, veľkodistribúcia liekov a zdravotníckych pomôcok a poskytovanie lekárenskej starostlivosti.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 140/1998 Z.z. nedovolené zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami je zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami iným spôsobom, ako ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 140/1998 Z.z. veľkodistribúcia liekov a zdravotníckych pomôcok je dovoz, vývoz, skladovanie, uchovávanie, preprava a zásobovanie liekmi, liečivami, pomocnými látkami a zdravotníckymi pomôckami uvedenými v osobitných predpisoch.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z.z. fyzické osoby a právnické osoby môžu na základe povolenia zaobchádzať s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z.z. podmienkou na zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami je aj materiálne, priestorové a personálne vybavenie na požadovaný druh a rozsah činnosti.

Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z.z. za porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovení tohto zákona sa ukladajú pokuty.

Podľa § 67 ods. 10 zákona č. 140/1998 Z.z. za vykonávanie činnosti bez povolenia ukladá pokutu ten orgán štátnej správy na úseku farmácie, ktorý takú skutočnosť zistí, a to fyzickým osobám až do 3.319 eur a právnickým osobám až do 16.596 eur.

Podľa § 67 ods. 13 zákona č. 140/1998 Z.z. pri ukladaní pokút sa prihliada najmä na ohrozenie zdravia ľudí alebo zvierat, na závažnosť a následky protiprávneho konania.

Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z.z. na konanie vo veciach upravených týmto zákonom sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Senát odvolacieho súdu poukazujúc na ustanovenie § 250ja ods. 7 O.s.p. v plnom rozsahu odkazuje na skoršie rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžo/62/2012 zo dňa 23.04.2013 v obdobnej veci, z

odôvodnenia ktorého vyberá: „Z konštantnej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva požiadavka, že výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby skutok nemohol byť zamenený za iný, ako to explicitne vyžaduje právna úprava trestania za trestné činy i za priestupky. Uvedený záver je v prípade iných správnych deliktov možné napriek nedostatku výslovnej úpravy vyvodiť už z ustanovenia § 47 ods. 2 správneho poriadku. Takáto miera podrobnosti výroku je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania, ako aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Opis skutku, ktorým bola porušená právna povinnosť, len v odôvodnení rozhodnutia, pritom nemôže zhojiť jeho absenciu vo výroku rozhodnutia, pretože iba výroková časť rozhodnutia nadobúda právoplatnosť a môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Rovnaký záver zaujal najvyšší súd napr. vo veciach preskúmania rozhodnutí správnych orgánov vydaných pri výkone správneho trestania, ktoré boli vedené pod sp. zn. 2Sžo/238/2009, 2Sžo/15/2011, 2Sž/19/2011, 2Sž/23/2011, 5Sž/17-23-24-25/2011, 5Sžf/85/2011, 8Sž/18-22-23-24/2011. Nejde pritom len o rozhodovaciu prax v Slovenskej republike, ale právny názor o potrebe špecifikácie skutku vo výroku rozhodnutia o inom správnom delikte zastáva i Najvyšší správny súd Českej republiky (uznesenie, sp. zn. 2 As 34/2006, z 15. januára 2008). Absencia dostatočne konkrétneho popisu skutku vo výroku rozhodnutia o správnom delikte pritom zakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a ide zásadne o vadu, na ktorú musí správny súd prihliadnuť aj ex offo.“ Senát odvolacieho súdu poukazuje aj na rozhodnutie najvyššieho súdu 4Szd/1/2013 zo dňa 11.06.2013 v obdobnej veci.

Zo znenia výroku prvostupňového administratívneho rozhodnutia vyplýva, že žalobca bol postihnutý za skutok spočívajúci v tom, že na základe uzatvorených zmlúv o dielo dodával poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti Z.Z. HARMÓNIA, s. r.o., lieky bez povolenia a nedovolené zaobchádzal s liekmi, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z.z. Takéto vymedzenie skutku, ktorým malo dôjsť k správnomu deliktu však nemožno považovať za dostatočne konkrétne. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že pojem zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami je legálne definovaný v § 2 ods. 2 zákona č. 140/1998 Z.z. ako výroba liekov, príprava transfúzných liekov, príprava liekov na inovatívnu liečbu, veľkodistribúcia liekov a zdravotníckych pomôcok a poskytovanie lekárenskej starostlivosti. Veľkodistribúcia liekov je definovaná v § 2 ods. 4 zákona č. 140/1998 Z.z. Predmetný zákon činnosť označenú ako „dodávanie liekov“ nezahrňuje pod pojem zaobchádzanie s liekmi. Výroková časť rozhodnutia o správnom delikte, za ktorý bol žalobca trestaný zároveň neobsahuje žiadne určenie, v akom čase malo dochádzať k porušovaniu zákona. Presné stanovenie času, v ktorom mal žalobca porušovať zákon č. 140/1998 Z.z., je nevyhnutné aj z hľadiska ustálenia začiatku plynutia objektívnej lehoty pre zánik zodpovednosti za správny delikt.

Ak mal správny delikt žalobcu podľa § 67 ods. 10 zákona č. 140/1998 Z.z. v zhode s názorom správnych orgánov spočívať v nedovolenom zaobchádzaní s liekmi špecifikovanom ako zaobchádzanie s liekmi bez povolenia, bolo povinnosťou správnych orgánov presne vo výrokovej časti rozhodnutia vymedziť a dostatočne špecifikovať, akým konkrétnym spôsobom zodpovedajúcim zákonnej definícii zaobchádzania s liekmi podľa § 2 ods. 2 zákona č. 140/1998 Z.z. žalobca s liekmi zaobchádzal; v prípade, že malo ísť o veľkodistribúciu liekov, zároveň sa vyžadovala ďalšia konkretizácia v zmysle § 2 ods. 4 zákona č. 140/1998 Z.z. Z rozhodnutia o uložení sankcie za správny delikt - a to z výrokovej časti - totiž musí byť zrejmé naplnenie všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty deliktu, vrátane jeho objektívnej stránky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadol na zásadné vady preskúmaných rozhodnutí správnych orgánov i nad rámec dôvodov, o ktoré opieral žalobca svoju žalobu, pretože požiadavka plnej jurisdikcie a právo na spravodlivé rozhodnutie súdu o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyžaduje podľa názoru odvolacieho súdu taký výklad ustanovení o dispozičnej zásade v konaní o správnej žalobe, aby bolo súdu umožnené posudzovanie zákonnosti postihovania za správny delikt zo skutkových i právnych hľadísk aspoň v rámci garancie dodržania základných zásad trestania.

Na základe uvedeného, keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo zaťažené vadami v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a d/ O.s.p., odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude žalovaný viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

Vzhľadom na zmenu rozsudku krajského súdu vo veci samej rozhodol odvolací súd o trovách celého konania vrátane konania pred krajským súdom (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.) tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Trovy konania žalobcu, ktorých náhrada bola priznaná, pozostávajú z trov právneho zastúpenia za nasledovné úkony právnej služby:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 16.11.2011 podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 123,50 € vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741 € a režijný paušál 7,41 €.

Za žalobu, doručení krajskému súdu dňa 27.12.2011 vo výške 123,50 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,41 €.

Žalobcovi boli ešte priznané na náhradu iné trovy konania vo výške 66 €, konkrétne za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 70 € za súdny poplatok za podané odvolanie.

Celkom boli žalobcovi priznané na náhradu trovy konania vo výške 136 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 261,82 €, čo spolu predstavuje 397,82 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi ich náhradu (s výnimkou súdneho poplatku za odvolanie) nepriznal, keďže si ich v stanovenej lehote nevyčísľil (§ 151 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Keďže JUDr. Peter Pandý neosvedčil, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, najvyšší súd mu nemohol podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. priznať uplatnenú tarifnú odmenu zvýšenú o daň z pridanej hodnoty.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.